

1. U ba-by-lónských vod jsme se-dá - va - li
 a nad Si - ó - nem pla-ka-li a lka - li,
 když ci - te - ry své, zmlklé ve strunách,
 roz - vě - si - li jsme mlč-ky po vr-bách.
 Teh-dy si ti, kdo za-ja - li nás, přá - li
 u - sly-šet pí - sně, jež jsme předtím hrá - li.

2. Říkali: „Písně síónské nám pějte / a na strunách svých
 citar nám je hrejte!“ / Jak zpívat tam, kde není Boží
 dům, / Hospodinovy písně cizincům? / Zapomenu-li kdy
 Jeruzaléma, / pravice má ať hned je ochromena!

3. A jazyk v ústech ať se mi hned zkrátí, / jestliže obraz tvůj
 má paměť ztratí / a Jeruzalém nebude již mým / největším
 štěstím, blahem útěšným! / Pán nechť se rozpomene na zdi
 města, / kdo bořili je, ty ať soudem ztrestá!

r: Kamil Bednář, Evangelický zpěvník, 1979 / 2018

m: Pseaumes octante trois de David, 1551